

TERMS OF THE PAPER.

For each copy—two shillings a year—PAYABLE IN ADVANCE.

To Subscribers who receive the Paper by mail, each copy, inclusive of postage—four shillings a year.

The difficulty of remitting small sums from distant places may be obviated by five subscribers uniting their subscriptions and remitting them together in a single postal note.

The names of Subscribers will be published; and all receipts of money will be regularly acknowledged on the last page of the Paper.

Subscribers on the Continent may receive the paper at four shillings a year, their papers having to be sent by mail, and a postage of one penny, being prepaid on each. This is exclusive of Continental postage.

Agents are requested to receive no subscriptions except in conformity with the above terms.

Advertisements will be inserted as heretofore at the rate of one penny and a half each line, reckoning the type at Brevier size or seven and a half lines to an inch.

All Notices of Deaths and Marriages will be chargeable as Advertisements.

Communications should be post paid to receive attention.

JAFFA—The Missionaries.
POINT PEDRO—Rev. E. J. ROBINSON.
CATTAVELY—Mr. J. WHITE.
TRINCOMALEE—Rev. J. WALTON.
COLOMBO—Messrs P. B. FERNANDO and SON.
KANDY—Mr. L. LAWTON.
TRANQUEBAR—Mr. JEDDIAH ADAMS.
BATTICALOE—Rev. J. GILLINGS.
MADURAI—Rev. C. F. MUZZY.
DINDIGUL—Rev. J. RENDALL.
MADRAS—P. R. HUNT, Esq.
ISLE OF FRANCE—Mr. GEORGE COR.

நாற்சமையகோளரி.

எம் காண்டம்.—யும் பிரிவு.

மதுரைச்சொக்கார்பேரில் பலகலம்பத்தில் வெண்பா.

கண்டமீரகோ போங்காங்குடம்பலனத்தீசுரர் கோண்டிவோங்குடம்பலனத்தீசுரர் மண்டையிலே மிக்காள் பெண்ணிருக்க மேலுமையாள் தாசரி நுக அக்காவைமேலுமையாள். தாயார் முலகொடுத்தாள் தாயார் பெண்டிருந்தாள் மாயாபலி மகனானார், ஓயாமல் பெண்ணிணக்கமாயுள் பின்புலிந்து குலாளுனெண்ணிணக்கமாயுள். இதைக்குறித்து அந்தமகன்குலையிற் கண்டுக்கோள்.

அகத்தியர் விருத்தம்.
வேதார்த்த தரிசுமர்க்குமறைபயக்கேரு விரித்தவரைக்கப்பெரிமோர்க்குக் கோபம்போண்டாம், நாற்பெண்ணும் முழுமுத்தி ராகப்பெய்கள் ஈடுகொளிப்பதால் தந்தியுள்ளபெண்ணிக்குக் காந்தாரத் தாமவலகல் கண்ணிற்றிற் காசி கங்கை யென்றுநகரானம்பண்ணி, மாதாந்த வரலமையெடுத்து இத்தவையகத்தை மயக்கிற்று வதத்தபுரோடு, என்னுசோலியிருக்கிறதில் கண்டுக்கோள். இதெல்லாம் இப்படிருக்கும் சிவன் தோவனுகவாயு தெய்வத்தக்கு உகந்தவனுகவாயு இருப்பானென்று நினைக்கக்கூடுமோ! மட்டில்லாவல்லவ மகிமைபாசித்தத்தனமுள்ள தெய்வத்துக்கும் அவனுக்கும் எவ்வளவோ அதிக வித்தியபசுமுண்டு அதெப்படியென்றால் சூரர் வேதகிரித்தாரத் அந்தகரோ, மாகொடிய பாலியாகிய தாசியையுக் தோவனுகவாயும் உங்கன் சுவாமிக் கேண்டுபோட்டுக்கட்டுகிறார்கள். அப்படிக்கட்டப்பட்டுவான் சிவனுக்கும்பெருமானுக்கும்பெண்ணியல்லவா? சிவன்தே தோவனுகவாயு போசாசியை உலகத்திலிருக்கிற பஸாசியாயும். அந்தோவனத்துக்குச் சேஷர்களாயிருக்கிறவர்கள் சுவாமியென்பபெண்ணியைத் தங்களுக்குப் பெண்ணாசியாக வைத்துக்கொள்ளுனாரோ! அது மகாபகதமல்லவா? இதனால்லாம் அவர் வயிறிலேபிறக்கிற பின்வாக்குகூடப் போடக்கூடாது பெண்ணாசியாகவைத்துக்கொள்ளுனாரோ! பின்வாயு அக்காவையு தாயையு மாமிவாயையு பெண்ணாசியாகவைக்காமோ! இந்த இடம்கூடக்கூடாது காரியங்களைப் பாரக்கும்போது இது மகாபொடிய பவமும் அநீதமும் இருக்கிறதென்று வெட்டவெளிச்சமாயிருக்கும். அதைக்குறித்து என்னும்பெரிமோர்க்குச் சமயமாதா ஆகாது. பின்வாயுச் சிவனுடைய துய்யத்தைக்குறித்துச் சொல்லிய பாடல்களைக் கவிகிறிடுக உங்களுக்குத் தென்படாதே போதாதே. ஹக மிகவுந் துக்கித்து உங்களுக்குத் எழுகிக்கூடாது. நீங்கள் உடனே ஈர்க்கியை அடையப் பிரயாசப்ப

டும்படியும் உங்களை மிகவுந் கேட்டுக்கோள்குக்கும்.

யகம். பிரிவு.

இனிச் சிவனுடைய துய்யத்தைக்குறித்துச் சத்தியனுடைய சினைத்தைக்குறித்தும் இனிமேற் சொல்லுவோம் என்னுமே அதைக்குறித்து இப்போகவனிப்பீர்களாக. அதனெனவென்றால், காளமே கப்புவவன்சொன்ன கலித்துறையாவது.

சேத்திரக்கூறல் துய்யிப்புவனினிச் செப்புகிறேன், சால்திரக்கூறல் குகசுப்பெனினித்தாபுக்கும், கோத்திரக்கூறல் நஞ்சுநீர்மயிஞ்சுக் கூறியும், முத்திரத்தாழும்பின் பீழும்மண்ணுண்ட முறாயிமே. என்பதில் சிவனுடைய துய்யமானது இவ்விதமானதென்றும், சத்தியனுடைய உபத்தமாதது, ஆவனையானேயும் இப்படிப்பட்ட அந்தங்களைச்செய்தவருக்குத் தருமமாதமா? அல்லது புத்தியில்லையா? இதை யோசித்துப்பார்க்கிறதமன் அந்த விக்கத்தின் வரலாற்றையும் இன்னஞ்சொல்வதைக் கவனியுங்கள். அந்த விக்கத்தினுடைய உருபும் அந்ததமும் வரும்படி அதமிகவும் வெட்டும்படி கணம்மத்தக்கும் உரியவாயிருந்தாலும் அதின் மயக்கத்திலும் அகப்படுகளுக்குப் புத்தி இன்றியும்பொருட்டு அதனை விளக்கிக் காட்டக் கூடவோம், இலங்க புராணம்முதலிய புராணங்களில் அதின் வரலாறு பலவிதமாகச் சொல்லியிருந்தாலும் எல்லாத்திலுஞ் சிவனுடைய வெட்கக்கேடு விளங்குகிறதாறோ. ஒருபுராணத்திற் சொல்லியிருக்கிறதாவது, சிவன் மோகமேற்போண்டு தபசுசெய்து சநிபாசிகள் முன்பாப்போய் அவலட்சணமோகக் சேஷ்களைச்செய்தவனையால் அதையவர்கள் பொறுத்தமட்டமால் உன்னுண்டு அற்றவிழக்கடவதென்று சபித்தார்கள். அது அப்படியே அற்றவிழக்கிறபோது பார்க்கிப் பெண்துறையாகவோ அதையேயிதச் சேர்த்துக்கொண்டனாம். இப்படி இந்தச் சாபம் பலித்தபிறகு தாசிகள் வந்து இனிச் சிவனுக்குப் பூசைபட்டால் இலங்கத்திலான்குறியாக நமஸ்கரிக்கப்பட்டுக் கடவானென்றார்கள். சிவன் தாருவானத்தில் இருப்பித்தினிகளைக் கற்பித்தபொது பிறங்கிரிஷ்கொடுத்த சாபத்தினுடைய மேற்போலியே சேக்குசெய்யவந்ததென்றது சொல்லுகிறார்கள். இலங்கத்துக்குக் காணமுள்ள கதை புராணங்களிற் சொல்லியிருக்கிற வேறே அகசியான பிரகாரமாவது, ஒருநாள் பிரமாவும் விஷ்ணுவும் கட்டிடஞ்ஞயமுனிவர் களுக்கை வரச்செய்திற் சிவனைச் சுந்திக்கப்பெண்ணிற் சிவன் தன் பெண்ணாசியோடே அருபொருட்செய்தகொண்டிருந்தான். அப்போது அவன் கொண்டிருந்த மதுமயக்கத்தைப்பற்றி வந்த வேள்களையும் முனிவர்களையும் மதியாது அவர்களுக்கு முன்பாகவே தன் மோகவெறியை அடிசாதித்துக் கொண்டான். ஆதலால் அவர்கள் அப்படிப்பட்ட வெட்கக்கேடுகள் நடக்கையையும் சயிக்காமல் அவனைச்சினந்து தாஷீத்தஞ் சபித்தார்கள். புத்தி இன்றித்தபின் சிவன் நடந்த செய்தியெல்லாம் தன் சேவகரார் கேட்டபிறகு தானும் தன்பெண்ணாசியும் வெட்டி இருவரும் முனிவரார்தகாணப்பட்ட நிலையிலே தானே துக்கத்தினுற் செத்து இலங்கத்தில் மறுபடி சிவத்தாரர்களாம். ஆதலால் தன்னை வெட்கப்படுத்த தனக்குச் சாயும் வேறு சீவியவருவில்தே செய்கை மனிதரார் கொண்டாட்டப் பவனுடையதென்று விரும்பி இலங்கத்தாரத்தானேயென்று இலங்கருபமாகத் தனக்குப் பூசைஅராதனைசெய்யக் கற்பித்தாரும் சொல்லியு வெட்கமும் மகா அசுர சிம்முள்ளதும் இத்தகைய முனிவர்களுக்குக் மேலாக்குக்கும் முதலாம் அரோசியமானதுமாகிய இந்த அசுரியான நடத்தையையும் உண்டான இலங்கத்தைச் சுந்திரதனமும் புத்தி குறையு முன்னின்று எப்படி வணங்குவாரென்று கண்டுபிடிப்பதற்கு. கற்புடையோர் வெட்கத்தினுடைய கூசாமல் அதைப் பார்க்கவாங்கூடாதே. இதெல்லாம் சற்றுவதையோ சித்தால் அதிமேல் வெட்கமும் அரோசியமும் வராதிருக்கக் கூடுமோ! ஆனால் இதெல்லாம் யோசியாமல் அஞ்ஞானமருனிலும் பாயமயக்கத்தாலும் வெட்கமற்றும் போவனாகவன கற்புக்கு முழுதும் விளையாடும் சயிக்கப்பட்டத அசுரி அவலட்சணமாகிய இவ்வனையானத்தைக் கையிலேயும் கழுத்திலேயும் தவையிலேயும் கட்டிக் கொண்டு மகாபுச்சியமாகவணங்கிப் பூசைசெய்து வருகிறார்கள். சற்றும் வெட்கமில்லாமல் இதுவே தேய்வதென்று

ம் இதுவே கதியென்றும் பாராட்டி. விசுவாச்சுதாமோசம் போகிறார்கள். பின்வாயும் இலங்கத்தார்களிலே ஆராயினுள் தான் கட்டியிருந்த இலங்கத்தைப் போகடித்தால் அவன் உயிரோடே இருக்கலாகாதென்றது சிவனை விடவேனுமென்றும் போத்திகிறார்கள். அதை நம்பின பைத்தியத்தால் அநேகர் அவமையிச்செத்தார்கள். அப்படிப்பட்ட மதியினத்தைத் தீர்க்கத்தக்க ஓர்சரித்திரமுண்டு. காஞ்சிபுரத்தில் இலங்கத்தாரியோவனும் ஆழ்ந்த குளத்தங்கையிலிருந்து தன் இலங்கத்துக்குப் பூசைபண்ணுகிறபோது இலங்கத்துவரிக் குளத்திலே விழுந்தது. எத்தனை பிரயாசப்பட்டதே தேடினாலும் அது அகப்படாமற் போயிற்று. ஆதலால் தன் குருவன்னைக்கவந்து இதற்குப் புத்தியென்ன சுவாயினென்றுகேட்க இலங்கம்போக்கடித்து குளத்திலே தானே உன் சிவனையுப் போக்கடிக்க வேனுமோ புரிய வேறே அடையாளமில்லையென்று குரு சொன்னான். அதற்குச் சேஷன் கூறாய் உமது சொற்படியாகட்டும். நான் சாதகுறியென் உம்மேலும் ஒரு மன்னுட்டுமாதிரி கேட்கிறேன் இன்னமொருவிலே பூசைபண்ண ஆசையாயிருக்கிறேன் அதன் பின் சாகத்தினுடைய இருக்கிறோம் தேவரீர் தயைசெய்து உமது இலங்கத்தைச் சற்றுவோத்துத்த தரவேனுமென்றுகேட்க, அப்படியே குரு குளத்திலே கரையிலிவந்து அதை அவித்துக்கொடுத்தான். சேஷன் அதற்குப் பூசைபண்ணவேறாமல் செய்தவருகையில் இலங்கத்தை நடிவலிட்டுச் சுவாயி உமது இலங்கமும். கைநழுவிக் குளத்திலே விழுந்து போக்கேடு இருவரும் குளத்திலேயிழுந்து, சாவோபென்று சொன்னான். அதற்குக் குரு சினந்து அடாபதனா! இதை ஒருவரோடியேற் சொல்லாதே இருவரும் வேறே இலங்கத்தைக் கட்டிக்கொள்ளுவோமென்றார்! சதாவதே சித்தார்த் அந்தகமே! அந்த இலங்கம் போதுவத்தானென்று கட்டையில் வேறேஇலங்கம் இல்லையோவென்றுதொல்லையால் அப்படியே வேறேஇலங்கம் கட்டிக்கொண்டார்கள். ஆதலால் இலங்கத்தைப்போக்கடித்ததின் மியித்தது சாவது வியர்த்தம். ஆனால் இதில் நிச்சயித்த திளமுண்டோடு இல்லையோவென்று உற்றும்பார்க்கிறதோடே கூட இரண்டே ஆசரிய விருத்ததையுக் கண்டுக்கோள்.

தில்லையிற் காண்பார் காசியிலிற்பார் சிறந்தவாருளிற்பிற்பார் தீவனமவையையும் சிறந்தவிலிர்வண்பார் சிவபலிவடையாமறமால் எல்லாநிற் கடைத்து சிவலிங்கமென்று கழுத்தினிற் கரத்தினில் முடியிற் கட்டுவதனை மறுக்கிறதல்லவா கட்டின இலங்கத்தார்களோடு சிவலிங்கமேறாநுச் சிவனயுத்தான் விலங்கித்தொழுகுதற்கில்லிங்கமொன்றாநிற்றார் ஆவையுத்தொழுகால் இலங்கமும் தோழுகிறதல்லவா இல்லையாசன் நீனைத்ததுதென்று நேத்தின் விலங்கித்தொழுகால் மிக்சொன் திரமால் இருவரும் பண்ணிதால் ஏகனைத்தோழுகிறதோமோ! என்பதில் சித்தப்பாத்திலேவந்து கனகசாபதியைச் சேவித்தவர்களுக்குக் காசியிலேபோய் இறந்தவர்களுக்குத் திருவாரூரிலே பிறந்தவர்களுக்குத் அவ்வளவு தாரங்கள்பெறாமல் இருந்திலத்திலே இருந்தபிரகாரம் அருளுகையென்றுத் திருஅண்ணாமலையையும் சிந்தையிலே நீனைத்து உச்சரித்தவர்களுக்குச்சரியும் சிவபுத்திலேக்குடுவென்று சிவபத்திகள் சொல்லுகிறபடியே காசியாமருமென்றால் கல்லிலேகடைந்து சிவசத்திலிங்கமென்று கழுத்திலே காத்திலே அல்லது தலையிலே கட்டிநிறுது முன்னொன் நம்பிக்கைகவனமெல்லாம் மறுத்தில்கிறதல்லவா? இலங்கம் கட்டிக்கொண்ட இலங்கத்தாரர்களோயும் ஊருக்கார்த்தோழமுள்ள சிவமால் முலவானது இலங்கத்தைக் சேவித்தது புத்தியுள்ள காரியமா? தானே இலங்கத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறவன் சிவமால் முலவானத்திலிருக்கிற இலங்கத்தைத்தொழுகால் அது தான் கட்டிக்கொண்டிருக்கிற இலங்கம் முலவானத்திலே கட்டுவதைத்தரிக்கிற இலங்கத்தைத்தொழுகுமே மரியாதையல்லவா? சிவனையுமனே நீனைத்ததுதனால் முத்தியில்லையென்று நீங்கள் ததிக்கிற இலங்கமே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறதாம்.

விருத்தம்.

அம்மியாமலாவது துறையாமலகோ ரரைக்குமா கோந்திரக்கல்லா மணிக் கட்டமுகி கோவிலுக்கு மூமா மாடைகள் வேறத்திடுகில்லவர்க, சிம்மூல்

ன்துறியாக தீர்ண்ட தம்பங்களாக சிறந்த மண்டப
க் கோபுரமாக சிலைகளுவையிடக் கொண்டு
கேவர்களாகவுமாறும், கமயியுதம விக்சிதரங்க
ளார் கடவுளை யிறங்கல்வலர்கள் கடத்தினிற
குதியிறக்கினகெய்தி கண்டகேடடவருண்டா,
மும்மையிலவையெனிலவர்கள் வுச்சகரென்றேன
றிந்திட்டு மனத்திலவ வுச்சுரன்றமோ லிவனவையெ
னத்திதால் ஏவனத்தொழுவதையேயே. என்பதி
ல் அம்பிகள் குளவிகள் உலகோர் மாவரைக்கற்
ஏந்திரக்கல்லுகள் ஒழங்கான நகரங்களுக்கும் அழகான
கோவில்கள் குளங்கள்வண்ணி புண்டவைவெ
னக்கிறத்துக்கான கல்லுகள் ஊடுமயிலையடைபா
னக்கல்லுகள் திரண்ட தூண்கள் சிறந்த மண்டப
ங்கள் கோபுரங்களுமாக சிலையல்லது மலைய இ
ப்படி ஈனாலிவ வேலகன்கு கம்புமருளும் அது
தேவர்களாகவுமாறும் கீதாமருளைய ஊமை
லக்கிரங்குகள் கடவுளை இறக்க வல்லவர்களை
னத்திவர்கள் எப்போதாவது கடத்திப் புது அதுவா
குடத்தில் தங்கள் பிராணனை இறக்கினகெய்தியை
க கண்டவர்கள் கேட்டவர்களுண்டா? இதில்மைய
யில் இவ்வையொழும்பு அங்கள் போய் சொல்லு
கிறதற்குப் பயப்படுவது வஞ்சகமேன்று. அங்குக்கோ
ளா எதினில் உங்களுக்கு மனத்திலவ! சிவன் வில்
வுடுவெனவென்கிற இரண்டி மனத்தி இரகசர்க்கனை
இப்போது பணிக்ந்தால் அது ஒன்றை பரமபுருஷ
தவையுத் தொழுகுதாய் பலனத்தற்குமே வென்றிருக்
க நாங்கள் வேதத்திற்கு அயோக்கியமென்று.

D. RAYAPAN.

மோட்சானந்தவழியாகிய பரமதருவன் ஓரெ
ன்பதைப்பற்றி அருளாளனும் மருளாள
னும் பேசிக்கொண்ட

ச ம பி க ஓ ன் .

அருளாளன் தம்பி மருளாளனை எங்கெயிருந்து
வருகிறார்?

மருளாளன் சகல கல்வியிலும், செல்வத்திலும்
மேம்போந்தவையிருந்து பூலோகசிங்க முதலியார்
இழைத்துப்போய் வருகிறேன் ஐயா.

அருள் அவர் என்ன விபரதாயம் மரித்தார்?
மருள் தீராத கயகோக விபரதாயம் வெகு கஷ
ப்பட்டு உறையாகிய நடுநெடிக் மனனத்துக்கஞ்சி
வெகு சஞ்சலத்தடவன் நேற்று அஸ்தமனவேனையி
ல் இறந்தவிட்டார்.

அருள் அவர் மரணமடைபுத்தருணத்திற் கூட
இறந்ததோ?

மருள் ஈனும் இன்னும் அனேகருக்கட இருக்
தோம் ஐயா.

அருள் உமது பாய்ம வளர் கிண்சஞ்சலமாய்
இருக்கின்ற காரணமென்ன?

மருள் பூலோகசிங்க முதலியாரின் ஆத்தமர அ
வரங்களுக்கெட்டுப் பிரியமும் அவர்போட அவதி
யையும் அவருக்குண்டாயிருந்த மரணமயங்கத்தை
யுங்காங்குக் கொண்டு அவ்மனனக்குவருமோவென்று
கிண்சந்திரனைத்தான் தியங்கியவக்சி கிணையுலக
கிச் சஞ்சலமும் பாய்க்கருமுன்னவனவரும் இருக்கிறே
ன் ஐயா.

அருள் நமோ தம்பி நீர்சாகச் சஞ்சலப்பட்டுவ
ண்டபு காரியமென்ன?

மருள் ஐயா, இறக்கப்பிறந்த நான் என்முடிவை
கிணையால் மூலவையானசாயால் மயங்கிப் பஞ்சு
பாவத்துச் செய்திருக்கிறதிலும் என்செய்யுகிறார்?
என்பாவமென்பது கிவர்க்கியாமென்றிற் அறிவல்லாம
ல் மயங்கித்திரிகிறதிலும் நான்மரித்தால் எரி
நுட்குதல் நன்றெனச் செய்வேனென்றென்னென ம
னைப்பாக்கவெனக்கிறக்கிறேன்.

அருள் பாவத்திற் செய்திருக்க க்ரியாய்க்கப்
பிறந்த மரித்தல் மனங்கரு முதலியவைகளானசெய்
யுதாயக்கங்கள் இன்றாக மரித்திருக்கத்தப்பப் பகதி
வாழ்வடைந்து என்றும் பாக்கியமானகளைகவிரக
க் கிறபாவவருளின பரமதருவரின் பரமானந்த
கெடுதலானவயுதேசத்தை நீர் இவ்வையால் கேட்ட
புத்தருத்தியல்லவோ?

மருள் ஐயா அந்த உபதேசத்தை நாடுநாடுமோ
துக் கேள்விப்படைவல்லவ.

அருள் அந்தப் பரமதருவரின் பரமானந்தமே
ருளான வுபதேசத்தை நீதிவையையற்றியாமெருகு
கிறதானக்குச் சூசரியும்குத் துக்கமாயிருக்கிறது. அ
ந்த உபதேசமேற்பதை உமாபுத் பிறப்பாடு சுருக்
கமாய்ச் சொல்லிக்கொடுவேன். ஆனால் நீர்யாதோ
டுவேதங்கவையென்கிறும் சாஸ்திரங்கவையாகிலும்
புத்தருத்தியல்லவோ?

மருள் மகசுத்தி புத்திரியாக வேதவியாந்தர்
கட்டிவைத்த ஈனுவனமும் துறசாஸ்திரமும் உட்
சனைய புறச்சனையங்களாகிய பன்னிரு சமயத்
தார் பிரித்தெடுத்த துய்ப்பத்தோடசரகுச் செபித்த
தும் பதினொரு மந்திரமும் அறுபத்தாறுதக் கவன்கி

யானமும், கந்தப்புராணமும் பின்னையர்க்கையும்
இன்னம்பர்பல புராணங்களும் படித்தறிந்திருக்கி
தின.

அருள் நீர் படித்துச் சோதித்து ஆராய்ந்திருக்கிற
வேதங்களுக்கு சாஸ்திரங்களும் எப்படிப்பட்ட நூல்
களைஎன்றென்னுகிறார்?

மருள் அவையான் யாவும் மனுஷரை மடிவித்
து ஈதத்திறன்றளிச் சுட்டெரித்தும் பொருத்தும்
ச் சிறப்பிப்பத் சேர்த்துண்டாக்கப்பட்ட மாவவல
யாகவுக் கர்மநூல்களாகவும் இருக்கின்றனவேன்
றென்கிறும் முதலோடுகளார் சில ஜாணிகளாகிய அக
ஸ்தியமாமுறியிவவாக்கியப்கோங்கனர்க்குப்பேய்ச்
சித்தர் கடுவெளிக்கித்தித் பட்டணத்துப்பின்னப
த்திரகியார் சங்கராசாரியர் முதலானவர்களும் மற்
றும் வேதாந்திகளுக்கு சித்தாந்தங்களும் பாடின ஜா
னாகவள ஈளன் வாசித்தனர்க்கு வேதவியாதக்க
து உலகத்திற் பாய்விட்ட சகல ஆசுமங்களுக்கு
சாஸ்திரங்களும் கள்ளாட்களென்று கண்டுக்கொ
ண்டேன்.

அருள் அந்த ஜாநாவுட்களின் சிவதாமத்துமன
ப்பாடமாயிருந்தால் எதைக்குச் சொல்லும்?

மருள் சொல்லுகிறேன் ஐயா.

தயங்காமற் பிறமுடிபற்றுக இத்தொகைத் தவன
யறிந்தாலவையோவியவனே சித்தன் மயந்ததற்கு
ஞானமப்பா முன்னோர்க்கு மாட்டினுற் கதைகால
ய புராணமென்றுத் சமயத்தினே கூப்படுத்துவாறு
புலா சாஸ்திரங்களென்றென்றும் வேதம்நாலென்று
மயம்படுவாறென்று சொல்லி வேதவியார் மாட்
டினார் சிவனருத்தாரத்தாலே—உத்தராக் தனிபாடி
ப்பிராணங்க்கட்டி உலகத்திற் பரதம்போற் கதை
யுண்டாக்கிக் கத்தாலவையொருவனென்று சோதி
ட்டாரும் பட்டாடகாரக வேதஞ்சேர்த்துச் சித்தர்
கட்சொல்லியாகச் செனனக்கெல்லாந் தியவே
போவதற்கு பொற்போற்பாடிப் புத்தானசைவப்
புத்தகொப்பையுக் காட்டிப் பாடினார் சாஸ்திரத்
தைப் பாடினோர்.

தானதாயிருந்த சோதி தனிச்செயம்பான தே
வன் ஆனபார்க்கவத்துக்குமரி காரணமதனோடு
னுடைய சரியிலாவதொருவனின் கட்டாக்கின்றோ
ன் வானமும் புலியும்மண்ணும் வருமுன்னையிருந்த
தொனோர்.

முச்சுடமாரியொன்றும் முடிந்ததோர் சோதிபாதம்
அச்சதனயனுங்கான வகண்டமயானவல்லாதசுச்
கிதானந்தமான சதாசிக் குருவையாட்டமென்க்கட
குதயமான விளக்கோளிகாப்பதானோர்.

ஆரைக்குருவென்றவகிறார்சர்க்கார் சேரர்க்கு
வைத் தொழுகுகெடுகிறார் சாரக்குருவைத் தன்வ
யிற்குப்பின் சேரக்குருவாரொருவரையோடு.

கண்ணுக்குள் மனையினாரின் காரணக் குருவை
ப்பாட வண்ணுக்குருவாரொருவன் பார்த்து மெய்ப்
பொருள் விளக்கமாய் கண்ணுக்குருவார்க்கும்
ஞான வழிதன்வையுணர்ந்தோரக்கெல்லாம் ஏன்
னுத்தெனென்றும் கின்ற வண்ணமைய யுணர்ச்ச
யுற்றோம்.

ஆரணமாய்க்கங்கள் அநுவினாலுதவ கொண்டு கா
ரணங்க்கட்டினதுகிற் கதிப்பவர்க்கல்லையாதும் நான
ன்குமுதலாயின நான்சுநகர்க்கெல்லாகுச் சீரானிரு
குத்தானகச் செய்திருக்கின்றோடுகே.

கண்ணிப்பொருதி கணவளிலாவதனைத் தன்னிற்
செய்தித் தலப்பின்னப்பெற்றவன் வன்னிதிற்சோ
னத்திற் வண்ணத்துக்கிவானந்தி என்னப்படைத்
தாலிவருகுகே.

ஒங்குதருகுநாருன்குக்கோர்மல நீக்கவொளியரு
வார் தாங்கும் பிரையய்க்கிறமல நீக்கச் சுதாரணக்
கோன் டாங்கணத்திருக்கு சகலர்க்கும்மலமாய்க்
தறுக்கப் பாங்குறுதலும்பொருளுக்கோண்டு பரங்
தமே. இப்பொருளைச் சோனவியப்பாட்டுகின்றோ.

அதன் தம்பிநீகிற ஜாநாவுட்களின் சாரமிக்
னாடுகின்றார்களோ?

மருள் என்சுத்திருக்கெட்டினமட்டுமேவென்.

அருள் கிறாந்திருக்கிறமட்டுமே அவைவகையெ
னக்கிப்போ சொல்லும்.

மருள் சொல்லுகிறேன் ஐயா. சுயானது சுரீயி
ல்வருத்திருக்கி மயங்குபோவதுபொல நசென்மக்
கள் ஈதத்திரவேலிக்குக் கெட்டுப்பெருமையம் மறுவு
யின் மதியமயமயக்கி அவர்கள்பொருளைத் சுட்டிப்
புத்தருக்கோண்டு தாம் கசகியியல் வாழ்க்கிருக்க
வந்தகதா கவேலியருதனும் முன்னிருந்த கள்ள
ஞானிகளுக்கு சிறப்பிப்பதைச் சேர்த்துக் கட்டிவி
ட்டமாயின அவர்கள்செய்த சாஸ்திரநூல்களான
கிறதும் ஜாநாவினாரிற் மனத்தி அந்த மாயவலையி
ற் சிக்கிக்கொள்ளாதபடித் எச்சரித்து எழுதியுக்
கும் அறிவே அந்நூல்களின்சாரம்.

இன்னும்வரும்.

பிறேதிரித் என்னுமார் பொயி அசனன் ஒரு ப
ளிக்கடப் பார்த்துப்படி போயிருந்தான். அப்போது
புளிக்கடப் பார்த்துப் படிப்பதற்குக்கொண்டிருந்த உபந
தியானவர் இரகச வந்ததைக் கண்டு சற்றுக் கவ
னியாமல் தன் கிணையகளைபடி படிப்பதற்குக்கொண்ட
ிருந்தான். உடனே பன்னிரண்டு மணிப்படிப்பது,
பின்னகொள்ளவருமேயும் பி அவையோ டீட்டுத்து
ப்போய்விட்டார்கள். உடனே உபநதி எழுப்பித்
தொற்பி எடுத்து இரகசவைப் பார்த்துச் சலாம்ப
ண்ணிச் சொன்னதென்னவெனில், இரகசாவே!
நான்செய்த பழமையைப் பொழுத்துக் கொள்ளும்.
இரகசாவந்தபொழுது நான்எழுப்பிச் சலாம்பண்ண
தகாரணம் யாதெனில் என்னப்பார்த்திலும் இர
கசாச்சித்திலே பொயிவ சோருவாருக்கிருந்தென்
பின்னகொண்ட அறியாச்சுச்சுப்பிலக்கல் நான்சொல்லு
புக்கொண்ட அவர்கள் ஒருக்காலுக் கேட்கவும் மா
ட்டார்கள். அவர்களே ஒழுங்குப்படுத்திக்கொண்
டும் மகா பிரமசுடமென்றார்.

எப்படித் தப்பிக்கொண்டிருவோம்—இப்பொழுது நீ
முறண்டுபண்ணக்கூடு. ஆனால் கித்தியபுரவாங்க
குதலம் லிவக்கெடுமோ? கிறிஸ்துவனுடையபு
கத்திற்கு நான் கீழமானமோட்டனென்று நீ ஒரு
வேளை சொல்லுவாய்க்கும், ஆனால் நானவருடை
ய உக்கிரமனசினத்தை அழித்தப்பாடுமோனென்
து சொல்லக்கூடுமோ, மலக்களை, துன்றக்கோ, தே
வாட்டுக்குட்டியுக்கெடுத்திருப்பது எங்களை மறை
யுக்குகின்றோம் என்கள் சிவனவழிமுறி நீங்கள்
வாசித்திருக்கிறீர்கள் ஆனும் எல்லாம் விண். நீத்
தனை பொயி இடச்சிப்பை நான்கள் அசட்டைபண்
னிலைப் பரமபுத் தப்பிக்கொள்ளுவோம் நான்க்
ள் அசட்டைபண்ணினால் என்றதைக் கவனியுக்
கள்.

சம் ஒக்கலுறின் என்பவர் சொல்லுகிறதென்ன
வெனில், நான்கள் கணத்தைத்தேடியும் அது ஒரு
வேளை நமக்குக் கிடையாதபாக்கியம் வரவெண்டு
மென்று பிரமசுப்பட்டாலும் அதுவெண்டுமேவேளை
மக்குவாயாத. சந்தோஷமாயிருக்கக்கொண்டுமென்று
பிரமசுப்பட்டாலும் அனேகவிதமான சஞ்சலமும்
வந்துவிடுமே. வரம்பில்லாததன்மையச் செய்ய
க்கடவாசொல்லவதென்னவெனில், என்னத்தே
டியுக் கண்டுபிடிப்பாயுதனார்? என்ன இச்சித்தம்
லிவகிணவனார்? என்னத் கடுகிறவனுடனே நா
னாயிருக்கிறோம். என்ன இச்சிக்கிறவனாயும், என்
னை கேசிக்கிறவனாயும் சத்தியமாய் நான் பேசிக்கி
டுறேன். என்னக் காண்கும்படி வருகிறவழி நீளமு
ல்ல பிரமசுடமென்று.

ஆண்டவனே நீபெண்ணக்காண்கிறார்.—பின்ன
கனே, இவைவகைப்படுத்த உங்கள் மனத்திற் அழ
த்துங்கள். நீங்கள் கித்தினைகொன்றப்பொழுதும்
விடுதும்பொழுதும், நீங்கள் நேருறின் பொழுதும்
பொழுதும் தனிப்பொழுதும் அல்லது கூடியாகுதலி
ருக்கும்பொழுதும், விட்டிலையாகுதல் வெளியில
யாகுதலிவக்கும்பொழுதும், ஆண்டவனே நீபெண்
க காண்கிறீர் என்பவைவகை கிணையருக்கென்கள்.

கிறுக்கத்தையாரின் சுட்டிக்கதை.—ஒவ்வொரு
மனிதருக்கும் வலதுதோளிலொன்றும் இடத்தோ
ளிலொன்றும் இரண்டுதோள்களுண்டென்குத் தல
க்கர் சொல்லுகிறார்கள். அவன் யாதோரு நண்ண
உடையும்பொழுது வலது தோளில் நிற்கித் தான்த
அதைவெயுதிற் முத்திரைவைத்துப்பொருதி
றார். ஏனென்றால், ஒருபாட்செய்து கணமையென்
னாக்கும் கண்மையாயிருக்கும். ஆனால்மவன் ய
தோரு பொல்லாங்கைச்செய்யும்பொழுது, இடது
புறத்தில் நிற்கித் தான்த அதைவெயுதிற் முத்திரைவை
யாமல் விட்டு நீக்காமனவையாக கந்திருக்கிறார்.
அந்தப் பொல்லாங்கைச் செய்ய மனத்தி அத்து
கு முன் அல்லவையப் பார்த்துத் தொழுது தியா
கட்டிச்செய்து துல்லாவே நான் பாவஞ்செய்தே
ன். என் பாவத்தைப் பொருள், என்று பிராந்த
வண்பண்ணுவானே யானும் அந்தத் தான்த அவ்
செய்த பாவங்களைச் சிறுக்கித் தள்ளிப்போகுகி
றார். அவன் அப்படிச்செய்யாததனவர்கள், முத்தி
ரை வைத்துப் பொருகிறார். இதேக் கண்டு வ
லதுதோளில் நிற்கித் தான்த அழுது சலித்துக்கொ
ண்டு நிற்குகள்.

இத்தாலியில் வேதாமயங்கிர்கள்.—புரிக்கட்ட
ஆனியாமத்தில், மாஸ்தரென்ற ஊரிலிருக்கிற ஒரு
வன் இத்தாலியேசத்திற் பரம்பும் முகாந்தரமாய் இ
ந்தாலியில் வேதாமயங்கிர்களை அனுப்பவேண்
டுமென்று இங்கிலாந்துகேசத்தியனுப்பினார். அத்
ன் பிறகு சிலியேசத்திற் பரம்பும் முகாந்தரமாய்
ஆயிரம் வேதாமயங்கிர்களை யனுப்பவேண்டுமெ
ன்று மெதுயிர்வில்தார்.

MORNING STAR.

Jaffna, August 23d, 1849.

THE BOOK FOR BUSINESS MEN.

I sat beside a dying Christian. He had been called in the prime of life to give up all business, and for months to watch and wait for a sudden death. I asked him of his spiritual state, he said, "I have no rapture, no ecstasy, but all is peace, settled, abiding peace." Then, in illustration of the manner in which he was supported in view of the interruption of his worldly plans, and of leaving a dependent wife and infant child, he related the following incident.

"Last year I became considerably embarrassed in business: on Saturday evening I would come home, not knowing how I should meet my obligations the following week; and with my mind so distracted, that it seemed as if the Sabbath would be worse than lost. I was then teaching a Bible Class. With sadness I would sit down to prepare the lesson for the next day; but as I advanced, truth took possession of my mind, faith took the place of distrust, and hope of fear. I was led almost insensibly to leave my affairs with my covenant God. And invariably I found those Sabbath's precious and delightful. And moreover, in returning to business on Monday a way was always provided to meet my responsibilities. Thus have I learned to trust the Lord."

As I listened to this simple statement, I could not but say to myself, how much wretchedness and ruin would be avoided, if this plain truth were only believed: "The Bible is the book for business men." Ye who are burdened with mighty enterprises, look not for relief from your anxieties to the news from abroad, or the prices current, but look to the book of God.—*American Messenger.*

READING AND DOING.—Read, and do; read, and practice what you read, or else all your reading will do you no good. He that hath a good book in his hand, but not a lesson of it in his heart or life, is like the ass that carries rich burdens and feeds upon thistles. In the divine account, a man knows no more than he doeth. Profession, without practice will but make a man twice-told a child of darkness. To speak well, is to sound like a cymbal; but to do well is to act like an angel. He that practises what he reads and understands, God will help him to understand what he understands not. John 7: 16, 17. There is no fearing of knowing too much, though there is much fear of practicing too little. The most doing man shall be the most knowing man; The mightiest man in practice, will, in the end, prove the mightiest man in Scripture. Theory is the guide of practice, and practice is the life of theory.—*Brouks.*

PRAYERLESS PARENTS.

Prayerless parents, your irreligion may prove your children's damnation. They might have been within the fold of the Saviour by this time, had not you hindered them when entering in. That time when God visited your family with a heavy stroke, they were thoughtful for a season; but there was no church in your house, to give a heavenly direction to that thoughtfulness, and it soon died away. That evening when they came home from the Sabbath-school so serious, if you had been a pious father or mother, you would have taken your boy aside, and spoken tenderly to him, and asked what his teacher had been telling him, and you would have prayed with him, and tried to deepen the impression. But your children came in from the church or school, and found no church in their father's house. Their hearts were softened, but your worldliness soon hardened them. The seed of the kingdom was just springing in their souls; but by this time might have produced a rich harvest of salvation; but in the atmosphere of your ungodly house, the tender blade withered instantly. Your idle talk, your frivolity, your Sunday visitors, your prayerless evenings, ruined all. Your children were coming to Christ, and you suffered them not.

A CHARACTERISTIC PASSAGE FROM BUNYAN

They that will have heaven must run for it, because the devil, the law, sin, death, and hell make after that soul. And I will assure you, the devil is nimble; he can run apace, he is light of foot; he hath overtaken many; he hath turned up their heels, and hath given them an everlasting fall. Also the law; that can shoot a great way; have a care that thou keep out of the reach of those great guns, and can stretch itself hell also hath a wide mouth, and can stretch itself further than you are aware of. If this were well considered, then thou, as well as I, wouldst say, They that will have heaven, must run for it.

Of all kinds of men, God is the least beholder to kings; for he doth most for them, and they do ordinarily least for him.

SPLENDID METAPHOR.—Lamartine, when accused of conspiring with the insurgents of May 13, replied from the tribune of the National Assembly, "Yes; I have conspired with those men.—I have conspired with them as the lightning conductor conspires with the thunder-cloud!"

ROMANISM.—The N. Y. Freeman's Journal published under the eye of Bishop Hughes, says, in reference to the desertions from Romanism in the U. States, "The defections, alas! may be called not only numerous, but **FAREFULLY** numerous. Every priest will attest it, every town in the land is a crying witness of it."

BIBLES IN ITALY.—In June last, Rev. Mr. Lowndes, the Secretary of the British and Foreign Bible Society at Malta, received an application for 2000 copies of the Bible for circulation in Italy. Subsequently, he had other applications, and among them, one for 1000 Bibles for Sicily.

"IF I WERE A VOICE."

If I were a voice, a persuasive voice,

That could travel the wide world through,
I would fly on the beams of the morning light,
And speak to men with a gentle night,

And tell them to be true.

I would fly, I would fly, over land and sea,
Wherever a human heart might be,
Telling a tale, or singing a song,
In praise of the right—in blame of the wrong.

If I were a voice, a consoling voice,

I'd fly on the wings of air;

The homes of Sorrow and Grief I'd seek,
And calm and truthful words I'd speak,
To save them from Despair.

I would fly, I would fly, o'er the crowded town,
And drop, like the happy sunlight, down
Into the hearts of suffering men,
And teach them to look up again.

If I were a voice, a convincing voice,

I'd travel with the wind,

And whenever I saw the nations torn
By warfare, jealousy, spite, or scorn,
Or hatred of their kind,

I would fly, I would fly, on the thunder-crash,
And into their blinded bosoms flash;
And, all their evil thoughts subdued,
I'd teach them Christian Brotherhood.

If I were a voice, a pervading voice,

I'd seek the kings of Earth;

I'd find them alone on their beds at night,
And whisper words that should guide them right—
Lessons of priceless worth.

I would fly more swift than the swiftest bird,
And tell them things they never heard—
Truths which the ages for aye repeat—
Unknown to the courtiers at their feet.

If I were a voice, an immortal voice,

I'd speak in the people's ears;

And whenever they shouted "Liberty,"
Without deserving to be free,
I'd make their error clear.

I would fly, I would fly, on the wings of day,
Rebuking wrong, on my world-wide way,
And making all the Earth rejoice—
If I were a voice—an immortal voice.—

HOW SHALL WE ESCAPE?—You can refuse present obedience, but can you refuse eternal vengeance? You may say, I will not come under Christ's yoke but can you say, I will not come under his wrath? You read of some that call for the mountains to fall on them and "hide them from the wrath of the Lamb," but all in vain. "How shall we escape, if we neglect so great salvation?" mark, if we neglect, he doth not say, if we reject and renounce it—if we scoff at, and deride it—if we oppose and persecute it; no, but if we neglect it.—*Matthew Mend.*

St. Augustine says, "Thou mayest seek after honors, and yet remain poor; thou mayest labour for riches, and yet remain poor; thou mayest dote on pleasures and have many sorrows. But our God of his supreme goodness, says, 'who ever sought me, and found me not? Whoever desired me, and missed me? I am with him that seeks for me. He hath me already that wisheth for me; and he that loveth me is sure of my love. The way to come to me is neither long nor difficult.'"

"He that is his own teacher," says Bernard, "is a fool for his master. Man cannot teach what he does not know; and of God and of his law he knows nothing. Therefore the beginning of wisdom is a consciousness of ignorance, a distrust of our own understanding, and a desire to be taught of God. Give me understanding."

No man ever loved God too much. No man ever trusted too much to Christ's blood and righteousness

and intercession for salvation. No man ever thought himself a greater sinner than he was. No man ever put the world too low in comparison with the service of Christ. No man ever put too high an estimate on the value of time. No dying man ever said he had heard the Gospel preached too plainly or too tenderly. No dying Christian ever regretted that he had made too many sacrifices for Christ and his people.

ORIENTAL LEGEND.—"Every man," an Eastern legend says, "has two angels, one upon his right shoulder and one upon his left. When he does anything good the angel on the right shoulder writes down and seals it; because what is well done is done forever. When he does evil, the angel writes it down but does not seal it. He waits till mid-night. If before that time, the man bows down his head, and exclaims, 'Gracious Allah! I have sinned!—forgive me!' the angel rubs it out; but if not, at midnight he seals it, and the angel upon the right shoulder weeps."—*N. E. Puritan.*

HUMILITY.—"Remember, Moses wist not that the skin of his face shone. Looking at our own shining face is the bane of spiritual life and of the ministry. Oh, for the closest communion with God, till soul and body, head, face, and heart, shine with divine brilliancy; but oh, for a holy ignorance of our shining!"

Frederick the Great once paid a visit to the school-room of a well known and highly esteemed pedagogue of his day. The old schoolmaster continued his occupation without taking particular notice of the king, and kept his hat on as usual while Frederick's head remained uncovered. The clock had, however, no sooner struck twelve and the scholars disappeared from the room than he took off his hat in great haste, made a very low bow to the king and remarked, "Your Majesty will please to pardon me, but I was forced to behave as I did on account of my boys, for if they knew that the empire contained a person of greater consequence than myself, it would be utterly impossible to keep them in order."

THOU GOD SEEST ME.—Children, learn these four small words. Impress them upon your hearts. Think of them when you lie down, when you get up, when you go by the way; when alone or when with your companions, both at home and abroad, remember "Thou God seest me."

A DOCTOR ANSWERED.—Dr. Pitcairn of Edinburgh in order to affront a Dutch University where he had graduated, and degrees had been much prostituted, sent for a diploma for his servant, which being granted out of respect to him, he next sent for one for his horse, to which last request, the President replied, that with a view to oblige him they had consulted their records for a precedent, but that they could not find one, although under the name of Pitcairn, they had once conferred the honorary degree upon an ass.

A WELL DIRECTED BLOW AGAINST DUELING.—President Taylor has announced to the Army of the U. States that he is determined to strike from the Army List the name of every officer directly or indirectly concerned in a duel, whether as principal, second or promoter, and whatever be the issue. The mere fact of having suggested a hostile meeting, is henceforth to be held as incapacitating an officer from retaining his commission and every officer who is cognisant or who can reasonably be supposed to have been cognisant of a contemplated hostile meeting, and does not report it to the authorities is to be held as an aider and abettor, and summarily dismissed the service.

FERRY ACROSS THE ATLANTIC.—Ten magnificent steam ships are now weekly running between England and the U. States. Eight belong to the Cunard line, arriving with astonishing punctuality every week alternately at New York and Boston from Liverpool. Two others, the Washington and Herman, run regularly between Bremen and New York, via Southampton in England. The U. States, another of the largest class of ocean steamers, has begun her trips stately between New York and Havre.—*American Messenger.*

The Farmer's Cabinet says, if any person should be stung by a bee or other insect rub some spirits of turpentine upon the place, and the pain will nearly cease in one minute.

PRAYING AND GIVING.

The venerable Father Sewall, of Maine, once entered a meeting in behalf of foreign missions, just as the collectors of the contributions were securing their seats. The chairman of the meeting requested him to lead in prayer. The old gentleman stood hesitatingly, as if he had not heard the request. It was repeated in a louder voice but there was no response. It was observed, however, that Mr. S. was fumbling in his pockets, and presently he produced a piece of money, which he deposited in the contribution-box. The chairman, thinking he had not been understood, said loudly, "I don't ask you to give, Father Sewall; I asked you to pray." "O yes," he replied, "I heard you, but I can't pray till I've given something."—*New England Puritan.*

PRODUCTIONS OF THE UNITED STATES.

We copy the following statistical table from the Commercial Times.—It will be seen that nearly \$600,000,000 in value will be derived this year from the cultivation of the soil in the United States, besides what may proceed from gardens, orchards, dairies, etc., amounting to at least \$50,000,000 more, we give the table entire, as it exhibits the estimated value of the crops in 1848, and the sums invested in manufactures in each State.

	Crops.	Manufactures.	Merchandise.
Maine,	\$13,000,000	\$10,000,000	\$3,000,000
N. Hampshire,	9,000,000	12,000,000	3,000,000
Massachusetts,	11,000,000	32,000,000	16,000,000
Rhode Island,	1,500,000	13,000,000	4,000,000
Connecticut,	9,000,000	17,000,000	8,000,000
Vermont,	15,000,000	5,000,000	4,000,000
New York,	79,000,000	62,000,000	5,000,000
New Jersey,	11,000,000	14,000,000	53,000,000
Pennsylvania,	55,000,000	50,000,000	45,000,000
Delaware,	1,500,000	2,000,000	1,000,000
Maryland,	10,000,000	8,000,000	13,000,000
Virginia,	38,000,000	13,000,000	21,000,000
N. Carolina,	19,000,000	5,000,000	9,000,000
S. Carolina,	14,000,000	4,000,000	10,000,000
Georgia,	21,000,000	4,000,000	11,000,000
Alabama,	17,000,000	3,000,000	8,000,000
Mississippi,	14,000,000	2,000,000	7,000,000
Louisiana,	19,000,000	8,000,000	20,000,000
Tennessee,	40,000,000	5,000,000	9,000,000
Kentucky,	28,000,000	7,000,000	11,000,000
Ohio,	49,000,000	20,000,000	27,000,000
Indiana,	47,000,000	5,000,000	7,000,000
Illinois,	18,000,000	4,000,000	6,000,000
Missouri,	12,000,000	4,000,000	10,000,000
Arkansas,	6,000,000	1,000,000	2,000,000
Michigan,	7,000,000	4,000,000	3,000,000
Florida,	3,000,000	1,000,000	2,000,000
Wisconsin,	2,000,000	800,000	1,000,000
Iowa,	2,000,000	300,000	1,000,000
Texas,			
Dis. of Colum.	100,000	1,300,000	3,000,000
Total	\$591,400,000	\$43,300,000	\$32,000,000

SHIPPING INTELLIGENCE.

POINT PEDRO.—ARRIVALS AND DEPARTURES.
August 6th.—Arrived, Schooner Adversalchenny, C. Anthony, from Jaffa July 31st, bound for Colombo, cargo sundries. Sailed August 7th.

August 9th.—Arrived, Brig Vellvattayoor, O. Ponnampalam, from Porto Novo July 31st, Cocampalam August 3d, bound for Colombo, cargo 1230 bags rice. Sailed the same day.
August 13th.—Sailed, Ship Jenny Lind, G. Westgarth, bound for Calcutta, cargo 10172 bushels of salt, passenger, Mrs. Westgarth.

KAITS.—August 6th.—Arrived, Brig Comaralichenny, Anthony, from Kankal July 30th, Negapatam August 2d, Point Pedro August 5th, bound for Galle, cargo rice, &c. Sailed Aug. 6th.

August 9th.—Arrived Schooner Henrietta, Vesnity Farolino from Pondicherry July 26th, bound for Point Pedro, in ballast. Sailed Aug. 10.

August 19th.—Sailed Schooner Calanathachy, P. Anthony, bound for Colombo, cargo sundries, passengers 10 natives.

August 10th.—Arrived, Schooner Caroline, G. Freywer from Colombo July 12th and 25th, Hambanotte Aug. 2d, Batticaloa Aug. 6th, Trincomalee Aug. 7th, bound for Jaffa and Colombo, cargo sundries, passengers Mr. C. Twyman and Mr. A. B. Bryce. Sailed, Aug. 12th, bound for Trincomalee, cargo sundries, passengers Mr. A. B. Bryce.

August 12th.—Sailed, Schooner Daulathachy, Vastian, bound for Galle, cargo sundries.

August 12th.—Sailed, Brig Adathachyporay, Abib Mohamed, bound for Calcutta, cargo chanks.

August 13th.—Arrived, Brig Mohyudin, A. Marzal, from Colombo August 2th, Pambau August 12th, bound for Jaffa, cargo sundries, passengers Mr. and Mrs. Byrne, one child and 12 natives.

Aug. 15th.—Arrived, Schooner Advisealathenny, S. Marial, from Colombo Aug. 11th, Pambau Aug. 14th, bound for Jaffa, cargo sundries, passengers 15 natives.

Aug. 15th.—Arrived Schooner Cambria, alias Sawadrawalle, Anthonepalle, from Colombo August 11th, Pambau Aug. 14th, bound for Negapatam, in ballast. Sailed Aug. 17.

August 16th.—Arrived, Brig Fuite Barry, Seyado Mara, from Kelakara August 6th, Pambau August 16th, bound for Calcutta, cargo chanks, passengers 15 natives.

August 20th.—Arrived, Schooner Seyadathachy, Tamby Cundloo, from Kelakara August 12th, Pambau August 17th, bound for Calcutta, cargo chanks.

August 20th.—Arrived, Bombya Schooner Ceylon Merchant, T. Bastian from Porto Novo August 11th, bound for Colombo, cargo rice.

August 20th.—Sailed, Cutter Harriet, for Point Pedro, cargo baggage, passengers Mr. G. E. Dalmple and two servants.

August 21st.—Arrived, Schooner Caroline, G. Freywer from Trincomalee 17th August, Point Pedro 20th August, bound for Colombo, cargo sundries, passengers A. Briza, Esq.

Arrived, Schooner Frebianta Maria, Joseph Shering, Savarimannu from Colombo August 16th, Pambau August 20th, bound for Negapatam in ballast.

SCHOOL BOOKS, TRACTS, AND SCRIPTURES.

To be had at the Depository of the American Mission Press—Maney.

TAMIL BOOKS.

	a.	d.
[On sale at the prices affixed.]		
First Tamil Instructor, pp. 24, 18mo.	2	2
Second Tamil Instructor, pp. 44, 18mo.	2	2
Third Tamil Instructor, pp. 44, 18mo.	3	2
Fourth Tamil Instructor, pp. 108, 18mo.	3	9
Fifth Tamil Instructor, pp. 186, 18mo.	9	3
Tamil Classical Reader, pp. 261, 8vo.	2	2
Eleventh part of Negandu, pp. 96, 18mo.	4	2
Negandu with explanations, pp. 172, 8vo.	2	2
Tamil Grammar (abridged) pp. 44, 18mo.	3	3
Tamil Geography of Hindustan, pp. 210, 18mo.	1	9
Tamil Geography, pp. 199, 18mo.	9	9
Tamil Arithmetic, pp. 51, 18mo.	6	9
Elementary Arithmetic, pp. 179, 18mo.	9	9
Easy Reader, pp. 96, 18mo.	3	9
Tamil Dictionary, pp. 594, 8vo.	10	2
Dialogue on Physical Science, pp. 20, 16mo.	2	6
Barnes' Notes on Matthew, pp.	1	6
Essay on Faith, pp. 163, 12mo.	1	6
Indian Pilgrim, pp. 251, 12mo.	1	6
Barth's Church History, pp. 656 18mo.	6	6
Rhenius' body of Divinity, pp. 588, 12mo.	8	8
Gallandet's Natural Theology, pp. 267, 12mo.	1	4
Henry and his Bearers, pp. 92, 18mo.	3	3
First Lessons in English and Tamil, Part I. pp. 72, 18mo.	3	3
First Lessons in English and Tamil, Part II. pp. 89, 18mo.	4	4
Phrase Book, pp. 348, 18mo.	2	2
Rhenius' Tamil Grammar,	10	3
Dr. Rotter's Tam. & Eng. Dictionary, 4to. £3		
English and Tamil Dictionary, pp. 831, 8vo.	13	13
Tamil Proverbs, pp. 266, 12mo.	2	2
Abridgement of Rhenius' Tam. Grammar, pp. 206, 12mo.	2	2
Pilgrim's Progress, pp. 194, 8vo.	1	1
Hindu Astronomy, pp. 326 8vo.	5	5
Miscellaneous Lessons (Mr. Poor's)	2	2
Tamil Atlas	3	2
Cards—(Alphabet) No. I. pp. 100.	1	1
Cards— " No. II. pp. 100.	1	1
Slates,	8	8

ENGLISH BOOKS.

First English Instructor, pp. 36, 18mo.	2	2
Second English Instructor, pp. 22 18mo.	3	3
Third English Instructor, pp. 192, 12mo.	1	3
Principles of Geography, pp. 36, 18mo.	3	3
Principles of English Grammar, 18mo.	3	3
Principles of Law, pp. 65, 18mo.	3	3
Elements of Natural Philosophy, pp. 89, 12mo.	1	1
Hindu Traveller, pp. 104, 12mo.	1	3
Selections of Poetry, pp. 104, 12mo.	1	1
Gallandet's Natural Theology, pp. 231, 18mo.	1	6
Lennie's Grammar, pp. 174, 18mo.	1	6
Webster's Spelling Book, 12mo.	5	5
Geography of Hindustan, pp. 147, 12mo.	1	1
Morning Star, pp. vol. (bound)	4	4
Child's Book on Repentance	1	1
Vase's Astronomy	1	1
Murray's English Grammar Ab. Tam. & Eng.	6	6
Lacroix's Arithmetic	1	1
" Algebra	1	1
Legendre's Geometry	1	1
Colburn's Sequel	9	9
Euler's Algebra	9	9

TAMIL SCRIPTURES.

At the Depository of the Jaffa Auxiliary Bible Society.	
Old and New Testament (published at Madras) 8 vo.	
pp. 1493.	
Genesis and Exodus to chap. xx. 18mo. pp. 456.	
Deuteronomy and Joshua. 18mo. pp. 383.	
Ruth and Judges, 18mo. pp. 178.	
First and Second Samuel, 18mo. pp. 384.	
First and Second Kings, 18mo. pp. 349.	
Nehemiah, Ezra, Esther, and Daniel, 18mo. pp. 192.	
Isaiah, 18mo. pp. 299.	
Psalms.	
Proverbs.	
New Testament, 8vo. pp. 670.	
Reference Testaments, Edition Madras, 8vo.	
Gospel of Matthew, 18mo. pp. 213.	
Gospel of Mark, 18mo. pp. 149.	
Gospel of Luke, 12mo. pp. 146.	
Gospel of John, 12mo. pp. 112.	
Acts of the Apostles, 12mo. pp. 139.	
Selection of Epistles, 32mo. pp. 244.	

ENGLISH SCRIPTURES.

To be had at the Society's Prices and as Grants	
[Published by the American Bible Society]	
Long Primer Bibles, 8vo. Blue calf.	
Minion Bibles, 12mo.	
Brevier Bibles, 12mo. and 16mo.	
Pearl Pocket Reference Bibles, 18mo.	
Minion Bibles, 18mo. Blue calf.	
Diamond Bibles, Pocket, 32mo.	
Brevier Testament 12mo	
[Published by the British and Foreign Bible Society.]	
Pica Bibles, Imperial, 8vo.	

Brevier Bibles, 8vo.	
Minion Crown Bibles, 8vo.	
Brevier Reference Bibles, 8vo. Blue calf.	
Pearl Reference Bibles, 8vo. Blue calf.	
Non pareil Reference Bibles, 16mo.	
Minion Bibles, 24mo.	
Ruby Bibles, 24mo.	
Pearl Bibles, 24mo.	
Minion Testaments, 24mo.	

BOOKS

At the Depository of the Jaffa Religious Tract Society.
[Granted on application except those Books to which prices are affixed, which are on sale.]

Catechism of Scripture History	1s.
Family Prayers	1
New Tamil Hymns	1
Daily Monitor	1
Children's Tracts, Vols.	1
General Tracts, Vols.	1
Doddridge's Rise and Progress, Diglott.	1
do do Tamil	1
History of Joseph	1
Blind Way	1
Spiritual Milk and Spiritual Lamp, Diglott.	1
Religious Tracts, English and Tamil.	1

Works published by the London Religious Tract Society.

Jacobi's Lectures on James	12mo. 2
Book of Psalms arranged in parallelism 8vo.	9
Claims of the Gospel on the Young	1
Israel of God, by Dr. Tyng	18mo. 1 6
Pelario, on the Benefit of Christ's Death	18mo. 1 4
from the Italian	18mo. 1 4
Life of Sarah Martin	18mo. 1
Trades described	18mo. 1 6
Am I a Christian	32mo. 1
Dawn of Modern Civilization	10
Life of Cyrus	18mo. 10
Our Song Birds	18mo. 10
Glimpses of the Dark Ages	18mo. 10
Philosophy of the Plan of Salvation	10
Sketches of the Waldenses	10
Domestic Fowls	10
Memoirs of Miss. Saunders by John Fester	9
British Quadrupeds, elegantly gilt and illustrated	3 6
British Birds do do	3 6
Electricity, its phenomena, laws and results	3 4
Spirit of Popery do do	3 4
Popular Romanism examined	10
Writings of Doctrinal Puritans and Divines of the 17th Century	12vols. each 1 4

Books somewhat worn by use or age.

Kingdom of Grace	1
Elijah the Tishbite	1
Missionary Record—North America	1
Hopkins on the Covenants	6
Judges of Israel	6
Preston's Golden Sceptre	6
Thornton on Early Piety	6
Watson's Saints Delight	6
Whitaker on the Unclean Spirit	6
Scott's Apocrypha	6
Scott's Force of Truth	6
Kings of Judah and Israel	6
Mason's Select Remains	6
Bates on Spiritual Perfection	6
The Young Servant	9
Life of Mrs. Judson	9
Life of Neff	9
" " H. Page	9
Sermons for Children	9
Repentance Explained	9
Adam's Private Thoughts	9
West on the Atonement	9
Sunday Readings	9
Jane-way's Christian Diligence	9
Heaven Taken by Storm	9
Case's Mount Pisgah	9
Newton's Sermons	9
Religion and Eternal Life	9
Young Cottager	9
Newton's Omnicron	9
Pease's best Match	9
Steele's Husband Man	9
Nangle's Gospel Lever	9
Shepard's Sincere Convert	9
Missionary Records of West Indies	1
" " of Tahiti	1
A Gift to a Neighbour	9
Baxter's Saints Rest	9
Life of Brainerd	9
Rise and Progress	9
Perspectives to Early Piety	9
Baxter's Call	9
Young Christian by Abbott	1 6

TO CORRESPONDENTS.

We are sorry to disappoint "A. B." by denying his request, but regard for our Editorial character, compels us to do it. We think his poetry for some years to come will appear better in manuscript than it would in print.